

Arrest

nr. X van 28 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 28 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 24 mei 2012.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juni 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat I. MOHAMMAD verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De eerste asielaanvraag van verzoeker werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 51 042 van 10 november 2010. In dat arrest werd vastgesteld dat het asielrelaas ongeloofwaardig is omdat verzoeker opmerkelijk vage en ongeloofwaardige verklaringen had afgelegd aangaande de kern van zijn asielrelaas.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat

hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

In zijn tweede asielaanvraag volhardt verzoeker in het ongeloofwaardige relaas van zijn eerste asielaanvraag (CGVS-gehoorverslag van 15/02/12, p. 2) en poogt hij de geloofwaardigheid daarvan te herstellen met drie nieuwe documenten.

Uit arrest nr. 51 042 van 10 november 2010 blijkt dat de Raad het asielrelaas van de eerste aanvraag ongeloofwaardig verklaarde omwille van de inherente ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen, niet omwille van een gebrek aan schriftelijk bewijs. Uit het gehoorverslag van de commissaris-generaal bleek immers dat verzoeker opmerkelijk vage, ontwijkende en ongeloofwaardige verklaringen had afgelegd aangaande de kern van zijn asielrelaas en reisweg. De Raad ziet niet in hoe de documenten die verzoeker in zijn tweede asielaanvraag voorlegt, afbreuk vermogen te doen aan bovenstaande motivatie. Documenten beschikken immers slechts over een ondersteunende bewijswaarde, namelijk slechts in die mate dat zij door geloofwaardige verklaringen worden vergezeld. Op zich vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van inherent ongeloofwaardige verklaringen te herstellen. Er worden derhalve geen bewijsstukken voorgelegd die van die aard zijn dat ze op zekere wijze aantonen dat 's Raads arrest nr. 51 042 van 10 november 2010 anders zou zijn geweest indien deze ten tijde van die eerdere beoordeling zouden hebben voorgelegen.

Gezien verzoeker zijn tweede asielaanvraag expliciet baseert op het ongeloofwaardige relaas van zijn eerste asielaanvraag, volgt uit het gezag van gewijsde van 's Raads arrest nr. 51 042 van 10 november 2010 noodzakelijkerwijze de ongeloofwaardigheid van het relaas van de tweede asielaanvraag. Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van de vreemdelingenwet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt zich ter terechtzitting tot het verwijzen naar zijn verzoekschrift en naar de hiervoor besproken documenten.

Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Soedan.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER